

[Socialministeren.]

Grænse, som er angivet ved Lovforslaget og ved den Redegørelse, der er fremsendt fra Arbejdsdirektoratet.

Maa jeg i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem ikke alene i Dag, men ogsaa ved tidligere Lejligheder har fremsat, og som synes mig at være formuleret, som om de insinuerede, at Socialministeriet paa Forhaand fastsatte, at de og de Forslag skal koste det og det Beløb, og derefter blev det paalagt vedkommende Institution at jonglere og operere saaledes med de faktiske Forhold, at de naaede til det Tal, som Socialministeriet havde fastsat eller helst til 0,2 Mill. Kr. mindre som i dette Tilfælde, sige, at jeg ikke ved, hvilket Grundlag det ærede Medlem har for denne Opfattelse af Arbejdsforholdene indenfor Socialministeriet.

Jeg ved ikke, om det har været Tilfældet, da det ærede Medlem var Indenrigsminister, at han sagde: Det maa koste det og det, men der skal samtidig staa de og de Bestemmelser i Loven, vil I nu sørge for, at jeres sagkyndige Beregninger svarer til det, jeg ønsker. Den Vej er man ikke gaaet i den Tid, jeg har haft med forskellige Ministerier at gøre. Der er sagt: Man ønsker at gaa den og den Vej, hvad koster det — og hvis det saa er oplyst gennem sagkyndigt Skøn eller Beregning, at det koster mere, end man havde regnet med, maa man lave det om og se, hvad der skal ændres.

I dette Tilfælde har man spurgt Arbejdsledshedsdirektoratet forinden Lovforslagets Forelæggelse: Hvad kan man beregne, at et saadant Forslag vil koste? — og dertil har Direktoratet svaret: Ca. 5 Millioner. Udvalget har bedt om at faa det nøjere begrundet, og jeg har sendt Udvalgets Krav herom til Arbejdsledshedsdirektoratet, uden enten mundtligt eller skriftligt at have ledsaget det med nogen som helst Anvisning, selvfølgelig, og jeg har faaet det nærmere begrundede Svar, som findes i Betænkningen, fra Direktoratet og sendt det til Udvalget.

Naturligvis er jeg gaaet ud fra, at dette Svar er saa rigtigt, som det er Arbejdsledshedsdirektoratet muligt at præstere det paa det skønsmæssige Grundlag, der foreligger, og samme Betragtning har jeg i dette Øjeblik og vil ikke indlade mig i nogen Diskussion med det ærede Medlem Hr. Krag til Belysning af, at Arbejdsledshedsdirektoratet ikke skulde være optraadt fuldkommen loyalt og sagligt ved sin skønsmæssige Beregning.

Det eneste virkelige Argument, det ærede Medlem gjorde gældende var, saa vidt jeg kan se, det, at ved Bemærkningen fra Arbejdsledshedsdirektoratet om, at der kunde spares Penge ved, at Understøttelserne ikke var obligatoriske, vilde man, sagde det ærede Medlem, i Virkeligheden komme til at foretage den samme Fradragberegning en Gang til.

Det kan jeg ikke se er rigtigt. Hvis Forholdet var det, at Arbejdsledsheden var af samme Størrelse som i 1926—27, kunde man gøre det gældende, men naar Forholdet er det, at Arbejdsledsheden kun er halvt saa stor, er det meget sandsynligt, at netop af den Grund, at det er lettere at skaffe Folk i Arbejde, fordi Forholdene i det hele økonomisk stiller sig bedre, vil Udgifterne blive forholdsvis mindre, saaledes som Arbejdsledshedsdirektoratet ogsaa mener.

Jeg maa altsaa fastholde, at jeg har ingen Mulighed for at faa mine Beregninger ad anden Vej end ved at stole paa de særlige sagkyndige, nemlig Arbejdsledshedsdirektoratet. Jeg maa fastholde, at disse Beregninger er rigtige, for saa vidt det er muligt at skønne nøjagtigt, hvad det naturligvis ikke er.

Men naar det ærede Medlem saa stærkt hævder, at Direktoratets Beregninger maa hvile paa et Skøn, forstaar jeg ikke, hvorledes han med en saadan omtrent matematisk Nøjagtighed paa samme Omraade selv kan naa til et dobbelt saa stort Beløb. Er det Skøn for den ene, maa det vel ogsaa være Skøn for den anden. Og som det ærede Medlem Hr. Lundberg sagde: det ærede Medlem Hr. Krag mente, at Arbejdsledshedsdirektoratet og Socialministeriet var gaaet ud paa at finde, at 2 Gange 2 er 3, og det ærede Medlem arbejdede stærkt paa at faa dokumenteret, at 2 Gange 2 er 5. Hvis vi nu siger, at 2 Gange 2 er 4 — derved kommer vi Sandheden nærmest —, saa vil jeg gaa ud fra, at der er Mulighed for, at dette Forslag kan koste ikke 4,8, men 6 Mill. Kr.

Det ved jeg ikke, men i hvert Fald er det givet, at Arbejdsledshedsfonden kan ikke paa Grundlag af disse Beregninger blive sprængt. Thi Arbejdsledshedsfonden, som altsaa skal bære $\frac{2}{3}$ af Udgifterne, er for Tiden paa $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og vil ikke i det første Aar, i hvilket denne midlertidige Lov er tænkt at skulle gælde, faa særlige Udgifter undtagen til Nødhjælpsarbejder og disse Kursus, som det ærede Medlem omtalte, og Etableringstilskuddet til Krisekasserne vil jo først faa Betydning efter 1. Oktober næste Aar, da denne Lov skulde være bortfaldet, hvis en ny Arbejdsledshedslov vedtages. Saa lige saa sikkert som Arbejdsledsheds-